

Р Е Ш Е Н И Е

№ 319

гр. Перник, 27.03.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание проведено на четиринадесети март, през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ Г.

при секретаря Т.М. като разгледа докладваното от съдията административно дело №1236 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от Г.Л.Д.,*** против решение по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. *** на МКВП при МС, с което ѝ е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището и, засегнато от природно бедствие. По същество пледира за уважаване на жалбата, въз основа на доказателствата събрани по преписката включително пред съда и изслушаната и приета съдебнотехническа експертиза.

Ответника по жалбата - Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си пълномощник пледира, че не са налице предпоставки за издаване на позитивен за жалбоподателката акт и прави искане жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-1828-1 от 18.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка, удостоверяваща връчването му на 27.03.2013 г. Жалбата пред МКВП при МС е с вх. №102-07-611 от 27.02.2013 г. Отделно от това, в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането

на процесуалния представител на ответника за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото, като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението, дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционния съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-1828 от 28.05.2012 г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оглед и оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение на територията на община Перник и е издал заповед за сформиране на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на

физически лица. По делото е налична експертна оценка и конструктивно становище, в които са описани вида и характера на вредите. Експертите са посочили, че сградата се нуждае от частичен ремонт. Нанесените щети са оценени на 1 227 лева. От приложеното конструктивно становище, се дава заключение относно липсата на външни признаци за съмнения в устойчивостта на сградата. В открито съдебно заседание, проведено на 12.02.2014 г., жалбоподателката е оспорила заключението на експертите, като е поискала извършване на съдебнотехническа експертиза. Заключението по допуснатата СТЕ е представена в срок, като в съдебно заседание не е оспорено от процесуалния представител на МКВП при МС. Съобразно заключението, действителните увреждания по жилището, коренно се различават от първоначално направената оценка и оглед, а именно: в сградата са нанесени щети, засягащи конструкцията ѝ, а именно наличие на видими пукнатини по носещите тухлени стени, частично поддаване на носещи елементи от покривната конструкция, поради което е необходимо основен ремонт, като частично се заменят и възстановят основни конструктивни елементи от сградата – носещи тухлени стени и покривна конструкция. Сградата е обитавана с риск за живущите и вещото лице е дало заключение, че е необходимо да се извърши основен ремонт и укрепване на къщата в конструкцията ѝ. Изготвена е количествено-стойностна сметка за необходимите средства за извършване на ремонтните дейности, възлизаща на 5 287,91 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто – да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2, с допълнително изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, както и за леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата. Доклада е приет от МКВП при МС.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. *** МКВП при МС е отказала да предостави на Г.Д. възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са, че се касае за текущ ремонт, съгласно чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС.

При така установеното от фактическа страна и въз основа на целия доказателствен материал по делото, състава намира жалбата за основателна. Правните изводи са следните:

Закона за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на

околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган – МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Акта, е в писмена форма, но няма необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, нито отговаря на специалните разпоредби на правилника. За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от компетентния държавен орган-действащ в случая като административен орган, по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на АПК.

Предпоставките заложи в ЗЗБ и в ПОД на МКВП при МС за издаване на позитивен акт са: лицето, да е пострадало от природно бедствие, да е собственик на законно построено и единствено жилище и да не се касае за текущ ремонт. Записът в атакувания акт – "ПОДМКВПМС чл. 29, ал. 3" не отговаря на действително установените щети по жилището на жабоподателката.

Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Причината, поради която не е отпусната възстановителна помощ в случая е посочена като чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП към МС. Това не е достатъчно за да се приеме, че атакувания акт е мотивиран, каквото е изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, респ. и на чл. 7 от ПОД на МКВП при МС, още повече, че се касае за основен ремонт, укрепване на сградата в конструкцията, което в никакъв случай не е текущ ремонт.

Административния акт трябва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, което ще рече, установените от административния орган факти да бъдат подведени под хипотезата на правна норма, в резултат, на което да се приложи диспозицията ѝ. Посочването единствено на законовия текст, който позволява да бъде отказано предоставянето на възстановителна помощ не е равнозначно на излагане на мотиви от административния орган. За да бъде мотивирано приетото от

комисията решение следва да бъдат посочени фактическите основания за всеки конкретен случай, които обосновават извода, че е налице хипотезата на чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП.

От съвкупния анализ на доказателствата по делото настоящия състав приема, че в случая административния орган е подходил формално, без да се съобрази с действителната необходимост от основен ремонт на жилището. В цялото производство по предоставяне на средства за възстановяване, комисиите от конструктори и оценители са най-слабото звено, защото всеки един от тях е работил по различна методика на оценяване и при едни и същи вреди дори по една и съща сграда оценките и заключенията на конструкторите са различни. При констатация, че има нарушения на конструкцията на сградата и е необходимо основен ремонт, като частично се заменят и възстановят основни конструктивни елементи от сградата – носещи тухлени стени и покривна конструкция, не може да се направи извод, че се касае за текущ ремонт, нито може на доверие да се приеме, че става въпрос за леки повреди още при заключението на първата комисия. При това положение органът е игнорирал приетите от него правила и критерии за отпускане, респ. отказ на възстановителна помощ, които не се приема, че са незаконосъобразни доколкото са изцяло в нейна компетентност. В критериите и правилата е посочено, че се постановява отказ за леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата. След като общите мотиви следва да се тълкуват, за да бъдат отнесени към всеки отделен случай те трябва да са ясни, недвусмислени и да не подлежат на тълкуване, а категорично и безпротиворечиво следва да налагат извод, че административният орган правилно е приложил закона, което в случая не е налице.

От наличните доказателства по делото настоящият състав приема, че има засягане на конструкцията на сградата, което по определение изключва леки вреди. Относно приложимост/неприложимост на чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП при МС, поради неизложени фактически основания не може да се осъществи цялостен контрол за законосъобразност на акта. Срещу общата формулировка "ПОДМКВПМС чл. 29, ал. 3" жалбоподателя не може адекватно да се защити и да изложи аргументи и ангажира относими доказателства, които да я оборят. Тази обща формулировка поставя и в невъзможност съдът да осъществи цялостен контрол за законосъобразност върху атакувания акт.

Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК регламентира задължителното съдържание на административните актове, когато те са издадени в писмена форма. Възможността, която е разписана в чл. 7, ал. 1 от правилника на МКВП при МС в случай на отказ е решението задължително да се мотивира, което в случая не се наблюдава. При липсата на един от посочените реквизити е налице нарушение свързано със изискването на закона относно формата на издадения административен акт.

При преценката си относно характера на допуснатото от административния орган нарушение, решаващият състав намира, че

същото е съществено, тъй като не са съобразени и обсъдени от комисията относими доказателства свързани с характера и размера на щетите и наличието или липсата на минимално необходимите битови условия за живеене. Изложеното мотивира състава да приеме, че атакувания акт е немотивиран, необоснован, постановен в нарушение на материално правните разпоредби и не съответства на целта на закона, което е достатъчно основание за отмяната му.

В пледоарията по същество жалбоподателката пледира за уважаване на жалбата, въз основа на доказателствата събрани по преписката включително пред съда и изслушаната и приета съдебнотехническа експертиза. По това искане следва да се отбележи, че съдът е сезиран да се произнесе по акт, в който е формиран отказ за подпомагане, който е в размер на 1 227 лева.

При отмяна на административния акт според правилото на чл. 173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган – МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата, на които следва да се отпусне помощ и размера на предоставената помощ. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Страните не претендират разноски, поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г.Л.Д.,*** решение по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. *** на МКВП при МС, с което ѝ е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие.

ИЗПРАЩА делото като преписка, за ново произнасяне по искането на Кмета на община Перник по отношение на Г.Л.Д.,***.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия: